

klart, at som det ligger på nuværende tidspunkt, er det i bund og grund efter vor opfattelse noget makværk, hvis man ikke kan tage hensyn til de private.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 148: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser. (Uddannelsesrettelæggelse, fjernundervisning og udbud af uddannelser).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 18/1 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Erik Dyrland (S):

Forslaget her er jo en justering, en ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser, og i den anledning ønsker vi i den socialdemokratiske folketingsgruppe at slå fast, at vi lægger stor vægt på, at arbejdsmarkedets parter deltager så aktivt som muligt i administrationen af lov om arbejdsmarkedsuddannelser. Der er nedsat et uddannelsesråd og en række områdeudvalg, som på forskellig vis er med til at administrere loven.

De ændringer, som nu af arbejdsministeren foreslås foretaget, ser jeg som forenkling og en uddelegering af kompetence fra uddannelsesområdet til erhvervsområdeudvalgene. Jeg forstår det faktisk sådan, når jeg læser bemærkningerne,

at Uddannelsesrådet faktisk siger, at en del af de opgaver, der var tiltænkt rådet, bør udlægges til områdeudvalgene. Områdeudvalgene er jo bremserne, så set ud fra den betragtning er det rigtigt at ændre kompetencefordelingen.

Jeg betragter efteruddannelsesudvalgenes nye kompetence til at godkende virksomhedstilpassede kurser som en form for kvalitetssikring og en garanti for, at disse kurser har en vis bredde.

Det er værd at fremhæve forslaget nr. 7, ministerens godkendelse af udbudet af uddannelser. Godkendelsesproceduren vil blive effektiviseret. Samtidig sikres det, at udbudet altid lever op til tidens krav og kvalitetskrav ikke mindst.

Socialdemokratiet kan anbefale lovforslaget som en betydelig styrkelse af arbejdsmarkedsuddannelserne og efteruddannelserne.

Flemming Oppfeldt (V):

Det er glædeligt, at arbejdsministeren har indset, at erhvervsområdeudvalgene selv kan fastlægge moduler af kortere varighed end en uge som opsplittede moduler over enkelte dage, f.eks. to dage i en uge og tre dage i en anden uge. Modulerne bliver bedre tilpasset vilkårene på virksomhederne, og det må trods alt være det, der tæller. Derved kommer vi af med nogle enormt bureaukratiske regler. Vi undgår, at rutinesagerne skal omkring Uddannelsesrådet som et forsinkende led. Det går vi altså ind for.

Venstre er med på, at der gives en bemyndigelse til at fastlægge fjernundervisning. Det er en af de former, der skal udvikles, hvis undervisningen skal tilpasse sig et arbejdsmarked under hastig forvandling.

Det er også indlysende, at en løbende godkendelse og revision af eksisterende kurser vil give en større fleksibilitet i uddannelsesstilbudene.

Kort sagt er der justeret en smule på arbejdsmarkedsuddannelserne, som i meget beskedent omfang kan imødegå flaskehalse.

Venstre har også nogle forbehold. Vi mener, at vi nu bør overveje muligheden for også at kunne udbyde dyre kurser under AMU, når der viser sig behov for det. Sådan lyder anbefalingen fra Uddannelsesrådet, og det er jo underligt, at vi ikke kan imødekomme et pludseligt behov for dyre kurser. Det er den såkaldte jern trekant, det vil sige den indbyrdes binding mellem bevillingens størrelse, kravet om et bestemt

antal elevuger og kravet om, at det sker med en på forhånd fastlagt gennemsnitspris, som vi gerne vil have rokket noget ved. Vi vil meget gerne have dette forslag med; vi mener, at vi kan øge kvaliteten af arbejdsmarkedsuddannelserne.

I det hele taget tror vi på, at Folketinget i en kommende efteruddannelsesreform skal satse langt mere på mekanismer, der satser på kvaliteten frem for alene tomme kapacitetskalorier.

Vi bruger hen ved 20 mia. kr. om året på voksefteruddannelserne, og det vil kun være rimeligt, at vi sætter næsen op efter et højt kvalitetsniveau.

Så er der endvidere to områder, som Venstre ønsker fremmet. For det første skal AMU styres mere moderne, markedsorienteret og decentralt tilpasset det lokale arbejdsmarked. Det er det, som dette forslag i virkeligheden lægger lidt op til. For det andet skal vi finde en mekanisme, der gør det muligt for de andre udbydere, herunder også de private, at få en mere fair konkurrence med AMU.

Eva Møller (KF):

Da mit partis ordfører, fru Pia Christmas-Møller, desværre er forhindret i at være her, skal jeg blot på hendes og Det Konservative Folkepartis vegne sige, at da lovforslaget er et udtryk for forenkling og fleksibilitet, kan Det Konservative Folkeparti støtte forslaget.

Aage Frandsen (SF):

SF betragter også forslaget som udtryk for, at det bliver en mere enkel måde at administrere på, det bliver lettere at have med at gøre, og det giver mulighed for at træffe hurtigere beslutninger. Derfor har vi kun at sige, at vi klart er for lovforslagets gennemførelse.

Annette Just (FP):

Jeg kunne også nøjes med at sige, at vi er for forslaget, men jeg vil godt lige tage den krølle med, at de bemærkninger, som hr. Oppfeldt fra Venstre kom med, er vi meget enige i, og vi glæder os til at få et konstruktivt arbejde i udvalget netop om de her områder.

En anden ting: Vi ser i disse dage, at der til Finansudvalget ustandselig kommer nye ansøgninger om udvidelse af AMU-centrene til kæmpestore haller og lignende, og det kunne jo godt være, at det i virkeligheden ikke er den slags, AMU-centrene har brug for. Det er måske nok noget mere moderne teknik i stedet for.

De områder vil vi også gerne se på, for det har jo meget med økonomi at gøre, og jeg er sikker på, at vi kan få et konstruktivt udvalgsarbejde.

Dorit Myltoft (RV):

Da man i sommeren 1993 vedtog loven om arbejdsmarkedsuddannelser, mente man at have indført et instrument, som var effektivt og virksomt. Instrumentet var Uddannelsesrådet og erhvervsområdeudvalgene, som skulle dele kompetencen på området på den måde, at Uddannelsesrådet tog sig af den overordnede uddannelsespolitik, mens erhvervsområdeudvalgene skulle tage sig af de mere konkrete sager.

Det har nu vist sig, at selv om dette har været hensigten med loven, har det ikke fungeret i praksis. Uddannelsesrådet har siddet med en lang række konkrete afgørelser, som erhvervsområdeudvalgene ikke har haft kompetence til at træffe beslutning om. Med det store behov, vi i disse år ser for en stor indsats på uddannelsesområdet, som er en væsentlig parameter i arbejdsmarkedspolitikken, er det også vigtigt, at der er smidige instrumenter til at regulere med på dette område. Med de her fremlagte ændringer er det Det Radikale Venstres opfattelse, at det fremover vil komme til at fungere bedre end i dag.

Det Radikale Venstre tilsiger lovforslaget en positiv udvalgsbehandling.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten opfatter også dette forslag som en forenkling og som noget, der vil gøre arbejdet på AMU-centrene mere fleksibelt, og sådan noget støtter vi altid.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg takker alle ordførerne for den positive modtagelse af forslaget. Det er fuldstændig rigtigt, at det er et udtryk for forenkling og effektivisering af procedurerne. Jeg vil godt sige til hr.

Oppfeldt, som ligesom antyder, at nu har arbejdsministeren endelig fundet ud af, at der var brug for sådan noget:

Det er rent faktisk sådan, at loven er forholdsvis ny. Den er fra den 30. juni 1993, og den er først trådt i kraft sidste år. Det er i øvrigt en lov, der blev vedtaget med alle Folketingets mandater bag, tror jeg, så vi er jo altså fælles om konstruktionen i den lovgivning, der her er tale om. Allerede første gang Uddannelsesrådet kom-

mer med en henvendelse til os om, at de gerne vil have nogle lidt andre procedurer, for så kan tingene gå bedre, bliver det faktisk fremlagt for Folketinget. Så det er ikke sådan, at jeg har siddet langsommeligt og tænkt: »Jeg vil ikke have de dér fleksible effektive regler.« Tværtimod har jeg faktisk lagt det frem for Folketinget ved først givne lejlighed, og det har altså været denne her.

Så en bemærkning om det andet, hr. Oppfeldt var inde på, nemlig spørgsmålet om den såkaldte jerntrekant. Der en diskussion i Uddannelsesrådet, og der har også været et forslag mere fra Uddannelsesrådet, som ikke er med i det her lovforslag. Det hænger faktisk sammen med, at regeringen har den opfattelse, at når vi lægger ca. 2,5-2,8 mia. kr. ud til et Uddannelsesråd, hvor arbejdsmarkedsparterne faktisk taget har det fulde ansvar for anvendelsen af så mange penge, så synes vi også, det er rimeligt, formentlig også – det håber jeg i hvert fald – efter Venstres opfattelse, at vi så også anlægger nogle kvalitetskrav og nogle aktivitetskrav.

At komme med sådan en stor pose penge til organisationerne, uden at der fra Folketingets side er et aktivitetskrav, synes vi faktisk ikke ville være rimeligt eller hensigtsmæssigt. Men det er korrekt nok, at der her i det første år under indkøringen har været tale om, at man måske – set i bakspejlet – ikke har reserveret tilstrækkelig store reserver til de behov, der er dukket op umiddelbart.

Man må så sige, at da må Uddannelsesrådet i deres prioriteringer i næste udmelding også tænke over, at der måske midt i året kan opstå nogle nye behov, og der skal selvfølgelig – for det kan være dyre kurser – være nogle reserver, som hurtigt kan sættes ind, hvis dette mere effektive regelsæt, som nu kommer til at foreligge, kommer til at virke maksimalt. Men jeg er meget opmærksom også på den del, som hr. Flemming Oppfeldt omtalte, men jeg vil nu undre mig, hvis partiet Venstre synes, at vi slet ikke skulle stille nogle aktivitetskrav ved så bred og så stor en udmelding.

Så nævnte fru Annette Just de aktstykker, der er kommet. De kommer løbende, og der kommer et par stykker mere, kan jeg glæde fru Annette Just med. Det hænger nemlig sammen med, at vi stadig væk til trods for den debat, der har været de sidste par dage, om, at vi udskyder og udsætter, faktisk er optaget af en massiv udbygning af voksen- og efteruddannelsesinde- satsen.

Vi kan se, at mange virksomheder rent faktisk foretrækker at bruge arbejdsmarkedsuddannelsescentrene. Her har vi – alle ordførerne – meget nøje og grundigt arbejdet med at se på, hvor der er mest behov for at udbygge med henblik på at mindske ventelisterne og dermed mindske risikoen for, at der skabes flaskehalse. Så der er altså ikke noget modsætningsfyldt i, at man udbygger og samtidig laver fleksibilitet.

Vi gør ikke noget med bind for øjnene, men vi vil gerne gøre så meget som muligt på voksen- og efteruddannelsesområdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 149: Forslag til lov om ændring af lov om personlig assistance til handicappede i erhverv. (Målgruppen).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 18/1 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Erik Dyrland (S):

Den socialdemokratiske folketingsgruppe finder det positivt, at man med lovforslaget udvider gruppen af personer, der kan få tildelt personlig assistance. Det betyder set med mine øjne, at flere personer med handicap kan få en chance på arbejdsmarkedet.

Loven om handicappede i erhverv har været gældende siden 1. januar 1992, og på finansloven for 1995 er der afsat 8,6 mio. kr. i støtte.